

Kamppailu käydään Joutsenlammessa

Annika Tuuder pohtii klassikon merkityksiä humoristisella esityksellä

Arvio: teatteri/tanssi

Annika gör Svansjön. Esitystaiteen keskuksen tiloissa, studio 1, Teksti ja esitysidea Annika Tudeer, dramaturgi Lina Teir ja Timo Fredriksson, äänisuunnittelu Juuso Voltti, pukusuunnittelu Tua Helve.

MIKSI haluamme nähdä vuodesta toiseen saman *Joutsenlampi*-balletin yhdentekevän murhenäytelmän rikkaasta prinssi Siegfriedistä ja joutseneksi taioitusta, lopussa kuolevasta neidosta?

Esitystaideryhmä Oblivian taiteellinen johtaja Annika Tudeer aloittaa soolonsa kysymyksellä, johon löytyy tukku arveluttavia vastauksia.

Klassikon merkityksiä humoristisesti pohtiessaan Tudeer kertoo esityksensä syntyprosessin, eikä kyseessä ole mikään

Annika Tudeer luo esityksessään kuvaa itsestään.

pieni matka vaan taiteilijan syvä ja monitahoinen omakuva. Siinä piirretään esiin ne eettiset, feministiset ja jälkistrukturalistiset kysymykset, joista nykyteatteri kumpuaa.

Pidän erityisesti siitä, että Tudeer puhuu kaikilla rekistereillä luontevasti.

Annika gör Svansjön on esityksenä valoisa, antelias, hauska ja täyttä terästä – kuin Annika itse.

Siinä on ystävyyttä ja maljojen kohottelua, mutta myös Berliinin residenssissä vietettyjä tyhjiä, oman ikääntymisensä tuntevan ihmisen yksinäisiä tunteja.

PELKISTETYN tilan visuaalisuudessa on vaatteita myöten samaa klassisen maalauksellisuuden ja nykypäivän liittoa kuin Elina Brotheruksen omakuvissa.

Kriitikkonakin työskennelleen Tudeerin oman ajattelun kehityksessä ristiriidat ovat olleet läsnä eivätkä ne lopu nytkään. Hänet on tunnettu edelläkävijänä. Mutta miten on nyt? Ja mitä uudistuminen oikeastaan tarkoittaa?

Kun Tudeer lopuksi asettuu selkään yleisöön päin ja hakee balletin eteerisiä perusasettoja, vastaus on valmis. Samaan vanhaan ei ole paluuta, mutta menneeseen voi luoda uuden suhteen.

Näinä aikoina on radikaalia tehdä esitys suhteesta taiteeseen, olla kiinnittyneenä vain siihen ilman turvaverkkoja ja selityksiä.

Maria Säkö